

Υπόθεση T-208/01

Volkswagen AG

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Ανταγωνισμός — Διανομή αυτοκινήτων οχημάτων — Άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ — Συμφωνία για τις τιμές — Έννοια της συμφωνίας — Απόδειξη υπέρξεως συμφωνίας»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2003 II-5143

Περίληψη της απόφασης

Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων — Έννοια — Σύμπτωση βουλήσεων ως προς την ακολουθητέα στην αγορά συμπεριφορά — Αντίθετη προς τον ανταγωνισμό πρόσκληση παραγωγού προς τους αντιπροσώπους του που έχουν υπογράψει σύμφωνη με το δίκαιο του ανταγωνισμού σύμβαση εμπορικής αντιπροσωπείας — Δεν περιλαμβάνεται εφόσον δεν αποδεικνύεται συναίνεση των αντιπροσώπων

(Άρθρο 81 § 1 ΕΚ)

Η έννοια της συμφωνίας κατά το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ, στηρίζεται στην ύπαρξη κοινής βουλήσεως δύο τουλάχιστον μερών, οπότε η συνιστώσα μονομερή συμπεριφορά απόφαση μιας επιχειρήσεως δεν εμπίπτει στην απαγόρευση του εν λόγω άρθρου εφόσον δεν υπάρχει σιωπηρή τουλάχιστον συναίνεση άλλης επιχειρήσεως.

Επομένως, η Επιτροπή δεν μπορεί να θεωρεί ότι μια φαινομενικά μονομερής συμπεριφορά ενός παραγωγού, στο πλαίσιο των συμβατικών σχέσεών του με τους μεταπωλητές του, συνιστά στην πραγματικότητα συμφωνία μεταξύ επιχειρήσεων, κατά την έννοια του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, αν δεν αποδεικνύεται η ύπαρξη ρητής ή σιωπηρής συναίνεσεως των λοιπών μεταπωλητών ως προς την υιοθετηθείσα από τον παραγωγό συμπεριφορά.

Συναφώς, είναι μεν δυνατό να θεωρηθεί ότι μια συμβατική εξέλιξη μιας σύμφωνης με τον ανταγωνισμό συμβάσεως εμπορικής αντιπροσωπείας έγινε εκ των προτέρων αποδεκτή από τους αντιπροσώπους, από την υπογραφή της συμβάσεως και μέσω αυτής, εφόσον πρόκειται για νόμιμη συμβατική εξέλιξη που είτε προβλέπεται στη σύμβαση αυτή είτε συνιστά εξέλιξη που οι αντιπρόσωποι δεν μπορούν, λαμβανομένων υπόψη των συναλλακτικών ηθών και της νομοθεσίας, να αρνηθούν, δεν μπορεί όμως να γίνει δεκτό ότι μια παράνομη συμβατική εξέλιξη μιας ανάλογης συμβάσεως, όπως η εκ μέρους του παραγωγού πρόσκληση προς τους αντιπροσώπους του να παύσουν τη χρήση εκπτώσεων, έγινε εκ των προτέρων αποδεκτή από και με την υπογραφή της νόμιμης αυτής σύμβασης. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η συναίνεση στην παράνομη συμβατική εξέλιξη που θέλησε ο αντιπροσωπευόμενος υπάρχει μόνον αφότου οι αντιπρόσωποι λάβουν γνώση της εξέλιξεως αυτής.

(βλ. σκέψεις 30-36, 45)